

vi ind i højst uheldige Tilstande. Ingen kan da vide, hvorledes Forholdene ville blive ordnede, og dette vil virke i høj Grad skadeligt paa Teaterforholdene i det hele taget, baade for de aandelige Interesser og — og det ikke mindst — for de betydelige forretningsmæssige og økonomiske Interesser, der knytte sig til Teaterdrift. Det vilde være ganske urimeligt at lade den Tilstand indtræde, at Justitsministeren efter 1ste Oktober i Aar kunde give Teaterbevillinger, thi dette Bevillingsvæsen er i Virkeligheden ganske absurd. Nu er der tre Teaterbevillinger her i København, af hvilke den ene tilhører et Aktieselskab, der jo ikke kan yde nogen personlig Garanti for, hvorledes det bliver brugt; det andet tilhører en Hotelejer, og det tredje tilhører ganske vist en Teatermand, men han synes i Øjeblikket saaledes stillet, at han snart ikke vil have noget Teater at spille paa. Hvorfor maa disse og ingen andre opføre Skuespil? I Provinserne ere Forholdene ligesaa urimelige.

Der blev i sin Tid givet en Bevilling til Watt, den solgte han for 80,000 Kr., hvoraf de 40,000 Kr. udbetaltes kontant og de andre i fem Aars Afdrag. En anden Teaterbevilling blev given til en Hr. Brun. Han spillede et Aar paa den, saa gik Bevillingen over paa Landmandsbanken. Jeg ved ikke nøjagtig Prisen, men man har sagt, at han fik et Vederlag af over 100,000 Kr. derfor. Men at man giver en saadan Gave fra det offentlige Side til enkelte, synes dog virkelig ganske urimeligt; vi maa derfor passe paa ikke igen at komme ind i en Tilstand, hvor sligt kan gøres, og derfor maa vi have en Teaterlov, inden Rigsdagen skal sluttes. Det ærede Medlem for Odense Amts 1ste Valgkreds (Scavenius) udtalte forleden her i Salen, at han skønnede, at det kongelige Teater virkede særlig for de højere og mere velstillede Lag i Befolkningen. Der er nogen Sandhed deri, men der er ingen Grund til at forbeholde dette Publikum Eneretten til at se de gode dramatiske Værker og forbeholde disse alene for det kongelige Teater, som oven i Købet ikke kan overkomme at opføre dem. Ved denne Eneret for det kongelige Teater naas i Virkeligheden ikke andet, end at man forhindrer Privatteatrene i at spille saa god Komedie, som de ellers vilde gøre, og forhindrer de brede Lag af Befolkningen i at se saa god Komedie paa Privatteatrene, som de ellers vilde faa at se. Vi oprettholder derfor ingen Særret for det konge-

lige Teater. Med disse Bemærkninger skal jeg paa Medforslagsstilleres og egne Vegne anbefale dette Lovforslag til Lovgivningsmagtens Faktorers velvillige Behandling og til hurtig Fremme.

Formanden (Sofus Høgsbro): Eksemplarer af det nu forelagte Lovforslag ville blive omdelte.

Næste Møde holdes paa Mandag Kl. 1, og Dagsordenen er da:

1) *Første Behandling af:*

Forslag til Lov om Genoprettelse af et Kontorchefembede og Nedlæggelse af et Fuldmægtigembede under Justitsministeriet.

2) *Første Behandling af:*

Forslag til Lov angaaende Tilvejebringelsen af Vedtægt for Benyttelsen af Vand fra Thorshavns Vandværk.

3) *Første Behandling af:*

Forslag til Strandingslov for Færøerne.

4) *Første Behandling af:*

Forslag til Lov om Ophævelse af § 2, 2det Stykke, 3dje Punktum, i Lov af 19de Marts 1898, hvorved Esbjerg Kommune oprettes til Købstad.

5) *Første Behandling af:*

Forslag til Lov om Forebyggelse af Ulykkestilfælde ved Fremstillingen og Benyttelsen af sammenpressede Luftarter.

Mødet hævet Kl. 4.